

קב"ת

שבועון קבוצת יבנה

כ"ד במנחם אב תש"ף - (14.8.20)

שבת פר' ראה מברכין החודש

צאת השבת – 20:03

כניסת השבת – 19:03

1418

מהפכה של שמחה / סיון רהב-נואיר (פורסם בוואטסאפ)

הקורונה פוגעת במצב הרוח שלנו. רובנו, מה לעשות, שמחים פחות ומודאגים יותר. המילה "שמחה" מופיעה שבע פעמים בפרשת השבוע, וכשבוחנים את ההקשר, מגלים שהשמחה מגיעה תמיד כשאנחנו נותנים לאחר ומשתפים את הזולת בשמחה שלנו:

"וְשִׂמְחֶתָּ בְּחֶגְדָּאֵתָהּ וּבְנֶגְדָּאֵתָהּ, וְעַבְדָּךָ וְאִמְתָּךְ, וְהַלְוִי וְהַגֵּר וְהִיתוּם וְהָאֱלֻמִּינָה, אֲשֶׁר בְּשַׁעֲרֶיךָ" או למשל: "אֵתָהּ וּבְנֶגְדָּאֵתָהּ וְעַבְדָּךָ וְאִמְתָּךְ, וְהַלְוִי אֲשֶׁר בְּשַׁעֲרֶיךָ, וְשִׂמְחֶתָּ, לִפְנֵי ה' אֱל-הֵיךָ בְּכֹל מְשַׁלַּח יָדְךָ". השמחה מופיעה יחד עם המשפחה, העבד, האלמנה, הגר, היתום והעני. היא מוציאה אותנו מתוך ה"אני" אל עבר ה"אנחנו". יש בה נתינה ולא נטילה. האם החיפוש אחרי מבודדים וחולים בשכונה שלנו, אחרי נזקקים בסביבתנו, הוא הדרך גם לאושר אישי? הפרשה מסמנת לנו דרך מרתקת: לא רדיפה אחרי הישגים תוביל לשמחה, אלא דווקא הדאגה לאחר. מהפכה של שמחה.

סדר התפילות האוניונים השכונתיים

ימות החול	צפוני	קשתות	מרכזי	מזרחי	צעירים
גבאי / אחראי	נחמיה	רון ב.	אבשלום / עדו	צביקי	אחיעזר
שחרית	06:00	6:00	-----	7:00	-----
מנחה	19:30	19:20	-----	19:20	-----
ערבית	ברצף	ברצף	-----	ברצף	-----
שבת					
מנחה	15 דקות לאחר הדלקת נרות				
קבלת שבת - ערבית (ברצף)					
שחרית	08:30	8:15	8:30	8:30	8:30
מנחה	18:30	18:30	18:00	18:00	-----
ערבית	חמש דקות לפני צאת השבת				
<div style="display: flex; justify-content: space-between;"> <div style="border: 1px solid black; padding: 5px; width: 30%;"> <p>מנחה בערב שבת, קבלת שבת וערבית מוצ"ש - מחוץ לבית סביון</p> </div> <div style="border: 1px solid black; border-radius: 15px; padding: 10px; width: 30%; text-align: center;"> <p>מנין ערבית בימות החול בשכונה הדרומית - 20:15</p> </div> <div style="border: 1px solid black; border-radius: 15px; padding: 10px; width: 30%; text-align: center;"> <p>מנין אמנון קריק בימות חול: מנחה 18:30 מעריב: 20:30</p> </div> </div>					

צורבא מרבנן בשעה 17:30 בבית המדרש ערוך

ברוכים הבאים לרצין 367 2020!

איחולינו לקליטה נעימה בארץ ובקיבוץ ל - 21 חברי גרעין צבר שמגיעים אלינו מארה"ב, צרפת, אנגליה, מקסיקו, קנדה, דרום אפריקה וברזיל. חברי הצוות: נעמה טסלר, אופק אניקסטר, אושר בנדב והמש"קיות גפן יעקב (מהושעיה) ושירה ברוכי (מאלון שבות).

לזכרו של הרב עדין שטיינזלץ זצ"ל / קובי שטיין

התלמוד הבבלי לנגיש עבור כולם. הרב אפשר לאדם בן ימינו לפתוח את הגמרא,

ולקרוא בארמית עם תרגום עברי, תוך הבהרת ההקשר והכוונה, ביאור מושגים ועוד ועוד.

כפי שכתב **הרב אברהם סתיו** מאלון שבות, בהספדו הקצר ברשת החברתית, הרב שטיינזלץ, במלאכת אומן, אפשר לאדם בן ימינו לגשת אל הגמרא בתנאים השווים למי שלמד אותה לפני 1,500 שנה. אז גם אם עוד צריך מורה דרך להבנת הרבדים העמוקים יותר של מהלכי הסוגיות השונות, הרי שבזכות הרב שטיינזלץ הוסרו מסוכות רבות של מסכתות רבות. ברוח זו כתב **הרב אלי רייף** ממודיעין, ברשת החברתית: "הרב שטיינזלץ זצ"ל היה המנעול, פותח הדלתות". או כפי שכתב **הרב מישאל ציון** מירושלים: "הרב שטיינזלץ לקח מאיתנו את התירוץ לא לדעת".

וכיצד הגיב לכך עולם הישיבות? ובכן, באופנים מגוונים, ולא פעם בביקורת רבה כלפי המפעל עצמו, ובוז כלפי המשתמשים ב"גמרות שטיינזלץ". ההתנשאות של לומדי הישיבות לא פעם הביאה אנשים לחוש מבוכה מכך שהם זקוקים לשטיינזלץ על מנת ללמוד את הגמרא. אנשים היו שוברים את שיניהם בניסיון להבין את הטקסט התלמודי, ובהיחבא היו פותחים את שטיינזלץ על מנת להבין מה באמת נאמר

כשהייתי נער בן 14, התחלתי לחלוב פרות בקיבוץ, כמו כל בני גילי. ככה, בכיתה ח' נכנסים לסבב התורנות ונושאים בעול יחד עם רבים מחברי הקיבוץ. אבל מהר מאוד הבנתי שזה לא בשבילי, ופרשתי.

מדוע? משום שראיתי שהחולבים סביבי מאוד מעריכים את זה שחולב לצידם כאשר הלה עושה את העבודה מהר, ומצד שני, היו מלגלים מאחורי הגב על מי שחולב לאט. ואני, הייתי איטי (כמו כולם בשלב הזה). אז לא חלבתי, ולכן לכל הנושאים בעול היה אחד פחות לחלוק איתו את הסבב.

רק לפני כשש שנים חזרתי לחלוב ולשאת בנטל הקיבוצי, חרף (ובסופו של דבר בעקבות) קריאות חוזרות של הרפתנים שחסר להם כח אדם (תמיד מקבלים עוד חולבים/ות, בואו). מה שמעניין הוא, שמי שאחראי לכך שהיו פחות חולבים, היו דווקא אלו שהכי העריכו את העבודה, משום שהתנשאותם דחקה אנשים כמוני החוצה.

באופן שאולי יישמע מוזר, נזכרתי בכך בעקבות פטירתו של **הרב עדין שטיינזלץ ז"ל**. מדוע? משום שהוא חשף תופעה דומה בלימוד התורה.

אחד הפרדוקסים הגדולים של עולם לימוד התורה הוא, שהאווירה שעולם זה ניחן בה היא אחד הגורמים לביטול תורה. ומי שחשף זאת טוב מכולם, אולי שלא במתכוון ואולי דווקא כן, היה הרב שטיינזלץ ז"ל.

הכיצד? מפעלים תורניים רבים היו לרב שטיינזלץ, אבל המפורסם שבהם הוא הפיכת

להנהיר את התלמוד, זכה לא רק לפתוח פתח לאחרים לקרוא וללמוד, אלא גם פתח לאחרים להוסיף עוד מהדורות מבוארות של התלמוד (כגון שוטנשטיין). בחתרנותו תחת אותה יומרה למדנית, הרי שהדבר הכי גדול שעשה בחייו, הוא להגדיל תורה בישראל ובעולם.

הרב (כדבריו באותו ראיון שהוזכר לעיל) לא ניסה להביא את עצמו, אלא קיווה לאפשר לכולם להגיע אל הדברים כפי שהתכוונו להם כותבי ועורכי הגמרא. "אני צינור, לא מנסה להטביע את החותם שלי בזה". ובאופן פרדוקסאלי, מימוש רצון זה מתבטא בכך שכשאדם רוצה ללמוד את הגמרא עצמה, אך חושש שמא לא יבין את הכתוב בה, לא פעם הוא ייגש לחנות ספרי הקודש ויבקש לקנות "שטיינזלץ". המוכר כבר יידע מה לתת לו.

שם. היו מכינים שיעורים עם שטיינזלץ, ואז מעבירים אותם עם גמרא רגילה. אחרים פשוט אמרו לעצמם: "אם אני צריך לחוש נחות יותר כדי ללמוד תורה, אני לא אפתח את הספר כלל". מספרת תלמידת החכמים **מוריה תעסן מיכאלי** (שאותה אני מכירה רק מהפייסבוק), שפעם היו לועגים לנשים הלומדות תורה שהן "לומדות שטיינזלץ" (דבר שלא הפריע לה כלל, אך מראה על הגישה הלגלגנית בסביבה הלמדנית).

אבל הרב שטיינזלץ היה מעבר לכל זה. לא אתפלא אם כיוון כך שעל מנת להיעזר בתורתו, תידרש מהלומד מידת ענווה, ואולי אף שובבות (אשר מתוך הספדים שונים ניכר שהוא עצמו בהחלט ניחן בהן). כפי שאמר בראיון האחרון עימו, לפני כשנה, "אני שונא מה שקוראים "יומרה"". ביכולתו המופלאה

תנו לנשום בשקט / דינה ספראי

פעילות תוססת של תושבי אזורנו, ולא רק, בנושא הזיהומים מאזור התעשייה אשדוד. לפני שאתמקד בבנון, כמה עובדות: רוב

מקורות זיהום האוויר באזור מتركזים צפונית לעיר אשדוד, באזורי התעשייה. שם נמצאים בית הזיקוק, תחנת הכוח "אשכול", מסופי התפזורת בנמל, מפעל יהודה רשתות פלדה, אגן כימיקלים, סולבר, אסדת תמר

בין ההודעות של "למי יש קילו קמח?" ו"אבד לי מוצץ" בקבוצת הוואטסאפ של "חכמות יבנה", הופיעה ערב אחד הודעה חריגה: צילום של מפת ניטור המזהמים בארץ, כאשר באזורנו החומר "בנון" (benzene), שידוע כמסרטן, בולט בערך הגבוה באופן משמעותי מהתקן המותר. המידע הזה הועבר לקבוצה **מעמיר נחליאל** באמצעות אמו חנה.

המידע הזה סיקרן אותי, והתחלתי במסע ללימוד החומר באמצעות המרשתת. גיליתי

שנבנתה 24 ק"מ מהחוף, ועוד רבים אחרים. הנושא החם כעת הוא היוזמה של המשרד להגנת הסביבה להקים במספר נקודות בארץ מפעלים להשבת אנרגיה למיחזור פסולת ביתית והתמרתה לאנרגיה של חשמל באמצעות תהליך שריפה. תוכנית זו תחסוך 80% משטח ההטמנה ותביא לניצול מירבי של האשפה. אחד המפעלים מתוכנן לאזור צפון מערב של העיר אשדוד כ-3-4 ק"מ מהקיבוץ. תוכנית זו נתמכת על ידי עיריית אשדוד, שלא אמורה לסבול מהריחות. כיוון הרוח והריח הוא ישיר ליישובי חבל יבנה, גדרות, גן יבנה ויבנה, וראשי הרשויות באזורנו יצאו למאבק נגד התוכנית. (מידע על היוזמה ניתן למצוא באתר האינטרנט של המשרד לאיכות הסביבה, ולמידע על קמפיין תושבים נגד התוכנית חפשו את המילה "hapsolet" בגוגל). נעבור לנושא איסוף הנתונים על זיהום האויר. יש בארץ לא מעט תחנות ניטור של מזהמים המספקות נתונים. לא כל תחנה מספקת את כל הנתונים, חלקן מתמקדות בזיהום מהתחבורה, וחלקן ממפעלים. בחלק מהזמן התחנות צריכות כיוול ותחזוקה ולכן יש קושי ברצף הנתונים. התחנות האלה הוקמו ע"י איגוד ערים לאיכות הסביבה יחד עם המשרד לאיכות הסביבה והמפעלים. אלו הממוקמות באשדוד הוקמו ע"י המפעלים, והן מפוקחות ע"י המשרד לאיכות הסביבה שפיתח יישומון "אוויר בסביבה" המאפשר להתעדכן בנתוני המזהמים. בנוסף ניתן לקבל התראות על חריגות באמצעות מסנג'ר בקבוצה AshdodAirPollutionAlerts.

כשביקשתי לבדוק את הנתונים שעמיר שלח, גיליתי להפתעתי פער בין שתי הרשימות (ביישומון ובהתראות), כלומר בשעה שהיתה חריגה לפי היישומון בו השתמש עמיר, ברשת ההתראות לא היה שום רמז לכך. מסע בקבוצת פייסבוק הנקראת "שומרי הבית", חשף אותי לביקורת קשה על התרדמה העמוקה שבו שרריות המועצות והתושבים, עובדה שמנוצלת על ידי המפעלים. באופן תמוה, כך נטען באותן קבוצות, כשהערכים עולים מעל התקן, התחנה מודיעה שהיא חייבת כיוול והעברת הנתונים מופסקת לפרק זמן מסוים.

באשר למקרה הנוכחי, **גדי סימון**, במסגרת תפקידו בקיבוץ ובמועצה, התקשר לאיגוד ערים לאיכות הסביבה ונאמר לו שמדובר בפיק נקודתי שחלף מהר מאוד.

אני פונה לעמיר, ומבקשת ממנו להסביר מה הקשר שלו לנושא, ולאיזו תובנות הגיע: **עמיר נחליאל**: "בתקופה האחרונה לעיתים די תכופות לקראת הערב, מתחילים גלי ריח שבשבילי הם בלתי נסבלים. זה גרם לי להוריד את האפליקציה של המשרד לאיכות הסביבה "אוויר בסביבה" ולהתחיל לבדוק. כמה פעמים עקבתי אחרי הנתונים, יש תופעה של נתונים שהולכים ומחמירים, מגיעים לחריגות שהן קיצוניות אפילו ביחס לאזורים שנחשבים מזוהמים יותר, כמו מפרץ חיפה (בערכי הבנון בעיקר אך לא רק). זה יכול להישאר כך במשך שעות ולפעמים פשוט נעצרת הזרמת הנתונים.

יש מספר מפעלים מזהמים שעלולים להוות סיכון, וברובם משוייכים לתעשייה הפטרוכימית (מייצרים מוצרים מתוצרי הפירוק של נפט). באגן כימיקלים מייצרים חומרי הדברה לחי ולצומח, בתי זיקוק וכמה מפעלים שמעבדים פלסטיק ומתכות, בנוסף למפעלים המטפלים בחומרים מסוכנים. הפליטות שלהם עלולות להיות לא פחות מסוכנות מבנון אבל הם לא מנוטרות בצורה ברורה. בניר גלים, תושבי ההרחבה ניסו להיאבק בכך ולא הצליחו. בילדותנו כשהיינו מבקרים בניר גלים היינו מתבדחים על התופעה הלא מצחיקה בכלל, שכל העצים שפונים לכיוון של אגן כימיקלים קרחים בצד אחד.

ידועים החומרים שנפלטים מהמפעלים (למרות שהכמויות לא ברורות לנוכח חוסר השקיפות שקיים), ידוע על סוגי התחלואה שהם גורמים אך אין יכולת להוכיח שאדם שחלה, חלה כתוצאה מהזיהום כי יש גורמים סביבתיים וגנטיים נוספים שיכולים להשפיע. לא עשיתי סטטיסטיקה ואין לי ידע מספיק בנושא אבל בקרב משפחתי ובשכבות הגיל שקרובות אלי, ידוע לי על מקרים רבים של אסטמה בילדות ואף בגילאים מבוגרים יותר, וזה בהכרח קשור לזיהום אוויר, אך בעיות שקשורות בזיהום אוויר הן רבות ורק לאחרונה יצאו מחקרים על נזקי זיהום אוויר ששופכים אור על מגוון בעיות שנגרמות מאותו זיהום (סוגי סרטן רבים, אסתמה, התקפי לב, הפרעות קשב וריכוז, דמנציה ועוד). הנושא דורש מחקר מעמיק. אני מבקש להעלות

מודעות לכך שהחומרים האלה נמצאים אצלנו בצורה מוגברת וללא פיקוח מספק. אנחנו לא יכולים לגרום למפעלים לנטר טוב יותר כי זה נוגד את האינטרס שלהם, רק אם תהיה החלטה ממשלתית בנושא אזי אולי ידרשו מהם לעמוד לכל הפחות בתקן (לקיים את החוק) שלא לדבר על להפחית את הזיהום. כרגע נושא "הסביבה" בכל הארץ לא מקודם בצורה רצינית ואפילו תנאי הסף שקובע החוק לא נאכפים.

אז למרות שהיכולת שלנו להשפיע על המפעלים או על המשרד להגנת הסביבה מוגבלת, יש לנו אפשרות לבקש/לדרוש דרך המועצה לאסוף נתונים בעזרת ניידת ניטור אוויר (שלמיטב ידעתי לא קיימת בשטחנו, לפחות לא בהקשר של בנון) וכשהמערכת מזהה עלייה קיצונית בזיהום, להזהיר אנשים מפני יציאה החוצה (לשיקולם כמובן - העיקר שתהיה לאדם את היכולת לבחור). בניר גלים זה קיים ברמה זו או אחרת כי הם מאוד קרובים לאגן כימיקלים. שם מתקבלות התראות על הסכנה ביציאה מהבית. לזה אני שואף כרגע, או לפחות רואה את זה כמשימה ריאלית: לא לנסות להילחם במפעלים אלא ללחוץ על קבלת תחנת ניטור כדי להזהיר כשהאוויר מסכן את הציבור.

אני חושב שראוי וכדאי להכניס למערכת החינוך הפורמלית והבלתי פורמלית וגם בין החברים את המודעות לאוויר שאנו נושמים, לאוכל שאנו אוכלים, למים שאנו שותים ולקרע שאנו מתפרנסים ממנה. בסביבה המורכבת שלנו חשוב לחנך למודעות

סביבתית, קודם כל בהקשר של מודעות לסיכונים שמגולמים במצב הקיים, ולמיטיבי לכת אף שמירה על הסביבה הטבעית (ככל שניתן במדינה מתפתחת שלא מקדישה לנושא משאבים רבים). וכן לקשר בין פעולה מסוימת שאנו עושים לתוצאה שלה, אנחנו לא חיים בחלל ריק, לכל דבר שנבחר לעשות יש תוצאה. בסופו של דבר אלו דיני נפשות.

נחוצים משאבים משפטיים ומדעיים כדי לעמוד מול האתגרים העתידיים. יש תוכנית להרחיב את אזור התעשייה הצפוני של אשדוד, יש עוד נמל שנפתח באזור הזה ובסופו של דבר אשדוד היא דרומית לכל התעשייה, כך שהזיהום יפגע בה פחות בהינתן העובדה ש90% מהזמן הרוח היא מערבית, דרום מערבית וצפון מערבית (מגיעה מהים ונושבת לכיווננו). לאשדוד זה מביא אפשרויות עבודה, אבל הנפגעים העיקריים הם יישובי גדרות, השכונות הדרומיות של יבנה (העיר), אנחנו והמושבים הצמודים אלינו.

המקרה שקרה לאחרונה בלבנון העלה את המודעות לחומרים מסוכנים בקרבת ישובים וערים. אבל חשוב לציין כי המודעות הציבורית והפוליטית מופנית בעיקר לנמל חיפה והמפרץ על מפעליו הפטרוכימיים, שם כבר יש תכניות להעתיק את התעשייה רחוק ממגורי אדם (גם אם זה ייקח זמן רב, לפחות יש תכנית). לעומת זאת באזורנו המצב בעצם הפוך, לא רק שלא שהזיהום יצטמצם אלא אף יורחב, לא רק בגלל הסכנה מנפילת

טילים שעלולים לגרום לשריפות נרחבות בקרב חומרים מסוכנים ונפיצים. גם ללא פגיעת טילים, באזור התעשייה היו שלוש שריפות גדולות בשנים האחרונות שיצרו מפגעים קשים, בשנת 1998 בחוות המכלים של בתי הזיקוק, ב-2009 באחד ממחסני החומרים של אגן כימיקלים וב-2017 בבתי הזיקוק עצמם.

הרצון שלי בסיפור הזה הוא לא להוכיח מישהו או משהו, אלא להאיר את עינינו למורכבות של המצב שכבר היום הוא מורכב, וכנראה שעוד יחמיר ויש לו השפעות ישירות על כל אחד מאיתנו.

זה שבנון מסרטן - זה ודאי, זה שהכימיקלים שנפלטים מהתעשייה הפטרוכימית מסוכנים לבריאות, זה ודאי, גם אם קשה לאמוד את כמויות הזיהום הנפלטות בעזרת נתונים מדויקים (בעיקר כי כרגע הם לא ברורים).

גם אנחנו בקיבוץ לא תמיד מושלמים בנושא איכות הסביבה - וזה לטובתנו אם נשפר גם אנחנו את כמות הזיהום שאנו יוצרים לעצמנו. ההבדל הוא בהיקף, בחומרים וגם במושא הפגיעה. יש הבדל בין אם פגענו בעצמנו על ידי ניהול לא נכון, למשל של נושא השפכים (לפני הקמת המכון לטיהור שפכים), או בצורות אחרות, לבין אם פגענו במישהו מבחוץ. אם השפכים שלנו היו מגיעים לנווה מבטח ופוגעים בהם, היינו צריכים לתת את הדין. אסיים בתודה לעמיר על שהאיר את עיני, ופתח עיון ודיון בנושא חשוב זה.

פונדק הרוחות / מירון ששון

בשדרה - על כל אלה באורח פלא הם אף פעם לא ביקשו לשמור. רק הדשא

האומלל, שתמיד השתדל להיות ירוק, רק עליו הם דרשו לשמור מכל משמר. ומה אשם **ערן** מענף הנוי שצריך לקום בכל בוקר ולהגן על כספות הזיכרון של אלפי נוטשי המשק ומגורשיו, שתולים את כל ילדותם בפיסת דשא.

אני תמיד אמרתי בתגובה: שהקיבוצניקים יעשו מה שהם רוצים עם הדשא שלהם, הוא שלהם, לא שלי. כמו הפגנת דגלים שחורים בניו יורק או סן פרנסיסקו, גם לקיבוצניק עוזב אין זכות ראשונים על הדשא, או על חדר האוכל, והיום - עם שינוי התקנון - אפילו לא על בית הקברות, רק זכות אחת עודנה עומדת לי, לכאורה, ככתוב בתקנון: לבוא בברית הנישואין על חלקת הדשא הגדול שמול חדר האוכל. ואיך שר **אבינר בנאי**? עכשיו רק חסר שיבוא החתן.

יחד איתי באו לקיבוץ גם האחיינים, ואני נאלצתי למצוא מחסה מפני הרעש, לצורכי עבודה. יצאתי מבית הורי עם הלפטופ והלכתי לעבוד בחדר האוכל הנוטש. כבר כמה חודשים, בחסות הקורונה, שהוא עומד סגור. רק לפני בוא הנגיף עמדו להכניס לאולם ההגשה העצמית עמדות מחשב. מעתה כל כף אורז וכל מנת רבע עוף תיספר ותישמר במחשבי האח הגדול. החברים לא

נסעתי ליומיים לקיבוץ לברוח מהחום של תל אביב אל החום של קבוצת יבנה. גם הפרש של כמה אחוזי לחות יכול לעשות את ההבדל.

בכל המשק יש ריח של אדמה הפוכה ויבשה. תוכנית הבנייה המפוארת החלה, כמה קלאסי, בהחלפת מערכת הביוב. הקיבוץ חפור מכל כיוון, וקווי הביוב התת קרקעיים, שנתיביהם היו ידועים רק לאחראי האינסטלציה המקומי (ולכלבי הויימראנר ז"ל שלא משו ממנו) חשופים עכשיו כמו ורידים ברגל עייפה. שבילי הבטון - אלה שהמוח שלנו זכר בעל פה, ויכולנו לצעוד בהם בעיניים עצומות - נעקרו. הפועלים, כמו מעסיקיהם, חברי הקיבוץ, מתייצבים לעבודה בשעת בוקר מוקדמת מדי. כבר שבוע המחפרונים מצפצפים את איתותי הרוורס שלהם (זה נשמע שהם נוסעים רק ברוורס).

גם הדשאים נעלמו כליל והוחלפו בתלוליות עפר ושוחות, הירוק הפך צהוב-חום, ולא יכולתי שלא לחשוב על הצוואה הידועה של עוזבי הקיבוץ שתמיד הייתה נראית לי משונה וחסרת תוקף. מעת לעת היינו שומעים עוזבים שבאים למשק והיו חותמים את הביקור ב"רק תשמרו לנו על הדשא". על שיחות הנזיפה אצל מזכיר הפנים, על תורנות חיסול חתונה, על הפעם ההיא שלא נבחרו לראשות ועדת מיתאר, על שקית הזבל שהונחה על הרכב של האורח שלהם שחנה

נשלח מראש. באחד מימי חמישי האחרונים התפריט כלל בין היתר מנה גדושה של פֵּנוֹת: "שאריות".

אני נכנס לאולם עם הכיסאות הכתומים, חצי מהם אינם. כדי לשמור על הריחוק החברתי (גם כשחדר האוכל סגור), כל כיסא שני נשלף החוצה (להלן התמונה). אני מתיישב לבד באולם הגדול והחשוך. חם מאוד ושקט. מלמטה, מכיוון ארון המפתחות נשמעת פתאום שירה. אחד החברים חושב שהוא לגמרי לבד במבנה הענק, ושר לעצמו בקולי קולות את "יחזקאל של החלונות הגבוהים. מישהו אחר מגיע לכיוון לוח המודעות, אני עם הגב אליו, הפנים אל הפסנתר. אני קולט פתאום שאני לובש גופיה, כמובן בלי כיפה - שני דברים שנחשבים צלם בהיכל בימים שבית המקדש הזה היה קיים. אני שומע את הצעדים מתקרבים, מרגיש את מה שהרגשתי אז, אני לא מסתובב, נותן לצעדים להתרחק. הסכנה חלפה.

ואיך בכלל מצאתי את עצמי בתמונה הסוריאליסטית הזו? יושב לבד בלב חדר אוכל נטוש של קיבוץ נוטש, כותב על דשא לא שלי והפרטה לא שלי ומערכת ביוב לא שלי. המילים שיוצאות החוצה אומרות "לא שלי", אבל הנפש זועקת "כולה שלי". ולמה לעזאזל אני עדיין זוכר את הסיסמא של הוויפיי של חדר האוכל.

יחויבו על האוכל, לפי שעה, אבל יירשם. כך נעשה לפני מספר שנים באגף הטואלטיקה, לאחר מכן יובאה השיטה גם לקטשופ ולסוכר, וכעת אל העוף המכובס והקיגל. רק רושמים, לא מחייבים. קווים לדמותו של הפאסיב אגרסיב היבנאי.

בכל מקרה, אמרה מי שאמרה לי בקיבוץ, שהיא לא בטוחה שחדר האוכל בכלל יחזור לעבוד אחרי הקורונה. אנשים הבינו שלאכול בבית זו חוויה לא מסוכנת, אפילו נורמלית, ואין איזה געגוע בל יתואר לקפה בבוקר או לרכילות בשולחן הראשון (מה זה אומר על שלמות הקולקטיב אם אפילו לרכל אחד על השני כבר אין צורך?). הקורונה מפילה חללים, קודם כל בנפש, אבל מעבר לכך היא מעמידה למבחן התארגנויות חברתיות. בית הכנסת עומד בסימן שאלה, חוג היוגה, וגם חדר האוכל. מה שלא עושות הצבעות באסיפה בשני שלישי, שנופלות שוב ושוב, עושה נגיף תוצרת סין הקומוניסטית. צחוק הגורל.

בחזרה אל אולם חדר האוכל. בדרכי להתיישב ב"צפוני" עברתי - בתנועה לא רצונית - בלוח המודעות. לוח הגיר השחור, שמעדכן את הלוח, ריק. מישהו הגיע להחליף את היום והתאריך, יבורך החבר המסור. גם לוח השעם עירום, אין מי שיעבור לקרוא, ואין מי שיבוא לתלות. ההודעות עברו לקבוצות וואטסאפ מאורגנות לפי שמות משפחה, החברים מופגזים בשלל עדכונים על בסיס שעתי. גם התפריט של ארוחת הצהריים (שמחולקת בטייק אווי)

סיכום סקר הפרטת מזון

לפני כחודש שלחנו לחברים סקר בנושא – הפרטת מזון. ענו על הסקר כ-240 חברים. זוהי היענות מאד יפה, שמחנו על כך, ותודה לכל העונים! את תוצאות הסקר ניתחנו על מנת שנביא הצעה שמתאימה לנו בקבוצת יבנה מבחינת מגוון הצרכים והרצונות.

אופא פפניכט סיכום תוצאות הסקר:

הרגלים והתנהגויות (טרומ הקורונה):

חברי קבוצת יבנה אוכלים בחדר האוכל:

☒ כ-60% מהחברים אוכלים/לוקחים ארוחת בוקר מחדר האוכל.

☒ כ-90% מהחברים אוכלים/לוקחים ארוחת צוהריים.

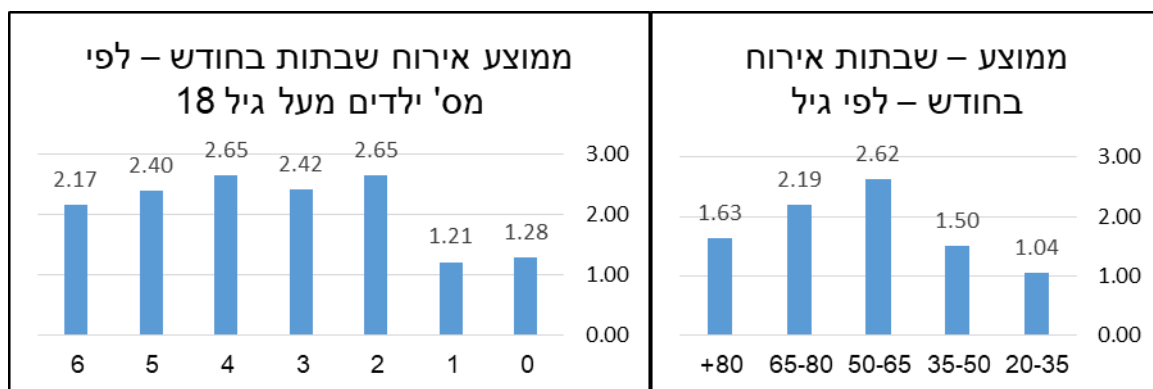
בנוסף, למדנו מהסקר, שכבר כיום חברים רוכשים חלק ממוצרי היסוד:

☒ כ-40% מהעונים על הסקר רוכשים בתדירות כלשהי מוצרי חלב, ירקות או פירות.

☒ כ-65% מהעונים רוכשים בתדירות כלשהי מוצרי בשר.

סוגיית האירוח:

בחנו את התשובות וביצענו פילוחים לפי גיל או לפי מספר ילדים בבית ומספר ילדים בוגרים.

מתוך התשובות, נראה לנו שנכון להתחשב בתקציב לאירוח בגיל החבר, בהנחה שכאשר החבר מבוגר יותר יש לו יותר ילדים מעל גיל 18.

אירועים פרטיים ושמות – למעלה מ-65% מהעונים על הסקר חושבים שכדאי להשאיר את המצב כפי שהוא היום ולא לגבות תשלום עבור האירועים.

סבסוד ארוחות – יש הסכמה נרחבת לסבסד את אורחי החברים ואת בנינו שבעצמאות כלכלית.

תקצוב ילדים – 70% מהעונים סוברים שילד צריך לקבל תקציב ארוחות כמו חבר.

תקצוב צעירים – שאלנו האם חיילים, י"ג וש"ש צריכים לקבל תקציב ארוחות כמו חבר, וכן האם צריכים לקבל תוספת תקציב לאירוח כמו חבר. מהתשובות נראה שתקציב הארוחות יכול להיות חלקי אך צריך לתת תוספת מסוימת לאירוח.

לגבי הסוגיה האם תקציב הצעיר צריך להיכנס כולו אליו או גם להוריו – הדעות חלוקות. הצוות יבדוק את הנושא ויראה איך נוהגים בקיבוצים אחרים ויגיש המלצתו.

הזדמנויות בהפרטה : הנקודות המשמעותיות שעלו לטובת ההפרטה היו :

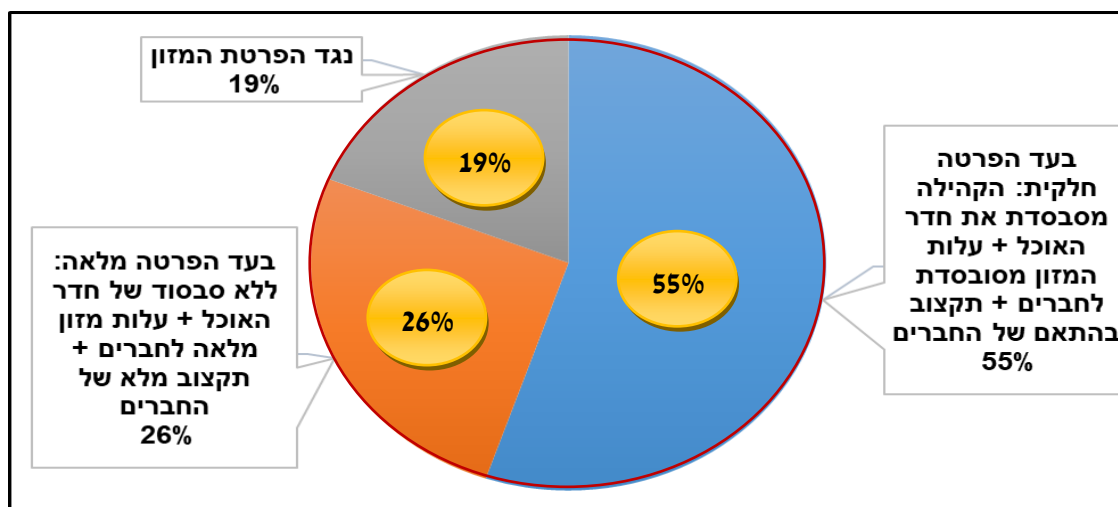
- שיפור ביכולת ניהול עצמאי של תקציב – 57%.
- שיפור איכות המזון והשירות והגדלת אפשרויות הבחירה – 62%.
- מניעת בזבז וזריקת מזון – 73%.

החששות שעלו:

- חשש שזהו צעד נוסף לכיוון פירוק הקיבוץ – 34%.
- חשש שהתקציב לא יהיה ריאלי – 79.5%.

החשש המרכזי הינו גובה התקציב ואנו מתכוונים להתייחס לכך הן בהצעת ההפרטה והן בכלים שניתן לחברים על מנת שיוכלו לבדוק כיצד צרכיהם נכנסים בתקציב שיוצע.

לסיכום: מעל 80% מהעונים בסקר כתבו שהם בעד הפרטה – חלקית או מלאה.

הצוות מכין הצעה בהתאם לתשובות החברים בסקר,

נשמח לשמוע מהציבור הערות, הארות, הצעות ודעות בנושא.

ניתן לפנות לכל אחד מחברי הצוות: **יהודה שריד, דוסי אלטמן, תולי בגלייבטר, אדית דגני, עדי כ"ץ, דפי ליבר וסיון לנג.**

להיות מורה בצל הקורונה / מזל גוטליב

הבלבול היה נוראי, והנסתר היה רב על הנגלה. מה באמת עלינו לעשות כדי

לאפשר מעט שפיות לכולנו, למול נגיף ששינה לפתע פתאום את חיינו? בין כל השיחות וההצעות, הגיע לעולם המושג "למידה בזום" = למידה מרחוק. כל ילד נאלץ להישאר בביתו מול מסך, המורה נדרש ללמד ולהנגיש את החומר עד כמה שאפשר באופן מיטבי. ההוראה המוזרה ביותר שקיבלנו מהפיקוח היתה לבדוק נוכחות בכל שיעור (כאשר ילדים רבים היו במצב נפשי לא פשוט). תלמידים רבים התקשו ללמוד מול המדיה הזאת ואף נרתעו, ולכן עם תלמידי היסודי האתגר היה קשה לאין ערוך. באופן אישי הרגשתי שהמצב שנוצר אינו "למידה מרחוק", אלא "רחוק מלהיות למידה". החומרים שמשדך החינוך שלח לא התאימו לגיל הלומדים, הקישורים לא נפתחים. ובכלל, המערכת המתוקשבת קורסת מרוב עומס. אף אחד לא היה מוכן למצבים אלו ולא ידע מה נכון לעשות. כפועל יוצא לא ניתן היה לעקוב אחרי התובנות שנלמדו, שעות רבות של השקעה מצד המורה, כשלא ברור מה הערך הממשי של למידה שכזו. תסכול של התלמידים וכן של המורים - איך לומדים כך ובעיקר איך מלמדים כך. בכל

שנת הלימודים תש"ף הסתיימה לפני למעלה מחודש ואין ספק שסיום שנת לימודים זו ייזכר וייכתב בתולדות יבנה. זו הייתה שנה בה ביה"ס היסודי "עמיחי" נאלץ לסגור את שעריו, שבוע ימים לפני המועד הרשמי לסיום שנת הלימודים, וכל זה בשל נגיף הקורונה שהגיע הכי קרוב אלינו לבין כותלי ביה"ס. צוות ההוראה נשלח לבידוד מידי וכן כל שכבה נשלחה לבידוד על פי הנתונים שנאספו, ובהתאם לזמן והקרבה בה נחשפו לחולי הקורונה. אף אחד מאיתנו לא חשב שכך תסתיים לה שנת הלימודים.

בעצם, מתחילת שנת הלימודים כבר היו לנו כמה אתגרים. למרות שקיים מנהג נחמד לתת ראשי תיבות לשנה חדשה כמו - תהא שנה פוריה, שנת פרנסה טובה, שנה פורחת, פעילה וכו', המציאות שנקלענו אליה אילצה אותנו לחשוב על משהו יותר מתאים, שבעצם יש לנו שנה "פרועה".

בחשוון נאלצנו לסגור את שערי ביה"ס למספר ימים בשל ירי ואזעקות מהדרום. לא עבר זמן רב ... ובחודש אדר התחילו להגיע שמועות רחוקות על נגיף סיני אי-שם מעבר לים. אט אט המדינה נסגרה ע"פ תקנות לשעת חירום ורק עובדים חיוניים המשיכו בעבודתם. מוסדות החינוך נסגרו כמו בכל המדינה ונכנסנו לתקופת הסגר.

עובדי הוראה, בהיותם עובדים חיוניים בעת חירום, נתבקשו להמשיך ולנהל את הלמידה מרחוק על כל המורכבות שהייתה בה.

אחרות. העיקר, לשמור ולהישמר. מלמדים ב"קפסולות" מילה נוספת בלקסיקון שהופכת להיות שגורה אצל התלמידים הצעירים. חייבים להרחיקם זה מזה - אסור להעביר שום פריט וכל שכן כיבוד/אוכל לתלמיד ששכח להביא מביתו. נהלים לשמירת היגיינה ומסיכות על הפנים.

בהמשך, לאחר דיונים ולחצים, גם התלמידים הבוגרים חוזרים ללמוד בכיתות. והאתגר גדל שבעתיים.

לקראת חודש תמוז נפל דבר והקורונה מגיעה אלינו לבייס עמיחי! אותו נגיף ששמענו עליו לראשונה שהיה מעבר לים, וב"ערים האדומות", כבר נמצא כאן אצלנו. כמה נזהרנו, כמה הקפדנו, אך מסתבר שזה היה עניין של זמן. מיותר לציין שכאשר נפגשים מדי יום עם עשרות תלמידים, הסיכון להדבקה הולך וגדל. ההרגשה היא שנקלענו לחזית וכל מורה/תלמיד "הופך להיות בגדר חשוד" שהרי אין התראות או סימנים לנגיף זה, שנמצא ברגעים אלו בתוך האדם שנמצא בקירבתך.

מי העלה על דעתו שסדרי עולם ישתנו כך? לפתע פתאום העולם השתנה וכל צורת החיים השתנתה, כל המרקם החברתי ברבדים השונים השתנה, המילה "ריחוק" הפכה להיות יותר מתמיד המילה שיש בה דווקא אכפתיות, דאגה, זהירות ואחריות כלפי יקירינו וחברינו. מה שהיה הוא לא מה שיהיה, האנושות מתמודדת לראשונה מזה 100 שנה עם משהו אחר. מגיפה נוראית, כגון אלה שעליהן למדנו בספרי ההיסטוריה.

בית מחשב אחד, בעוד שבדרך כלל, בכל בית ישנו יותר מתלמיד אחד. הורים לא מכירים את החומר הנלמד ומתקשים לתווך את המשימות, באותה משפחה ילדי הבית לומדים במקביל באותה שעה, כל אחד עם מוריו, ואין יכולת להתפנות אליהם. ומגבוה (ממשרד החינוך), מנסים בכל שבוע לבנות "מתווה" חדש.

ה"מתווה" – מילה שגרמה עוד יותר בלבול מדי יום, זו מילה שנוספה למציאות היומיומית במערכת החינוך. הדרישות בכל מתווה לא ישימות, כאוס אחד שלם, וכולנו אנשי החינוך מתבקשים להתנהל וללמוד בכל יום מחדש רעיון אחר ובלתי ישים, תוך כדי תנועה. חזרנו לאחור הפסח ללמד את הצעירים. נבנה מתווה לקפסולות בכיתות עצמן, והבוגרים עדיין לומדים מרחוק. מורים שמלמדים בכיתות נמוכות וכן בכיתות גבוהות נדרשים לגיגל בין השעות ולהיות פנויים עבור כולם. את שיעורי "הזום" הפעם חייבים להעביר מחדר המורים (אין למורים מחשבים ניידים - ואין מחשב פנוי בזמן אמת - עובדה שמכבידה עלינו). כל בוקר מתחיל בהצהרות בריאות של הלומדים בכיתות, מדידת חום של אנשי הצוות והרבה תפילות שהיום יעבור בשלום ובבריאות לכולם.

ההנחיות שניתנו הן לשמור על ריחוק, כך שאין להתקרב לילדים. אי אפשר לחבק את הצעירים ולעודד. בדיוק הפוך ממה שמורה מקרין לתלמידיו. האהבה, הקירבה, החיבה, החיבוק והתמיכה צריכים להינתן בדרכים

על פי הנחיות משרד החינוך. כאילו שלא קרה דבר, הולכים אל הלא נודע ולא ברור מה יעלה בגורלה של שנה זו מבחינה לימודית.

הנגיף עוד איתנו ואינו מגלה כל סימן של פרידה. כרגע נראה, שבכל בוקר נעמוד בקו ראשון מול עשרות תלמידים ונייחל שאף אחד מהם או מאיתנו אינו מהווה סכנה זה לזה. יחד עם זאת חשוב מכל לשמור על חדות הלמידה והיצירה. ולשדר לילדים רוגע ולא להכניסם למתח מיותר.

בכל בוקר נקום מחדש עם תקווה ותפילה ליושב במרומים שיסלק מאתנו את הנגע הזה.

זה הזמן לומר הידד לחברותי ולחברי, צוותי החינוך, שעושים את עבודתם במסירות, אחריות ונחישות למרות החשש שמכרסם בלב כולם.

איחולים לשנה טובה ומוצלחת יותר לכולנו.

"לומדים להצליח" - מקבץ ידיעות ממרכז הלמידה

- מרכז למידה פעל גם בתקופת הקורונה ע"פ הנחיות משרד החינוך.
- הקפדנו מאוד על היגיינה, ריחוק ומסכה על הפנים, בזמן הלמידה.
- חלק מתלמידי התיכון נעזרו בשיעורי "זום" עם מורים מקצועיים, לקראת הבגרות.
- הקיץ עוד הצלחנו לקיים באיחור מרתון אנגלית ותמיכה לימודית לפי צורך.
- ועדת החינוך תפרסם בקרוב נוהל חדש לקבלת עזרה במתמטיקה לתלמידי התיכון. (כיתות י" - י"ב).
- זקוקים לעזרה לימודית? (לפי המלצות המורה בביה"ס) פנו אל דני או אלי.

המשך חופשה נעימה וטובה ובהצלחה בשנת הלימודים הבאה עלינו לטובה!

בס"ד והשתדלותנו

קיבוץ יקר ואהוב,

רוצות לומר לכם תודה על שנה מדהימה!

שעזרתם כשלא ידענו את שעות הפתיחה של המיני והחנות,

שלא ידענו באיזה צד לרכב בשבילים,

ומה זה "חיסול", גולגולים ואגוזן.

קודם כל תודה **לדבורה כהן ואביה בטר** שליוו אותנו בכל דבר שהיינו צריכות,

והיו שם בשבילנו לכל דבר ועניין.

תודה למשפחות המאמצות שלנו - אניקסטר, ברלב, אריכא, לוי וחן

שהכנסתם אותנו אליכם ודאגתם שנרגיש בבית.

תודה על עבודה משותפת ומהנה לצוותים שעבדנו איתם - שק"ל וחינוך.

תודה לצוות המטבח, החנות והמיני שדאגתם להכיל ולהאכיל אותנו בלי סוף.

תודה לערוץ הקיבוץ (הפנימי) שדאג להנעים את זמננו ועזר לנו ללמוד יותר על הקיבוץ ועל עברו.

תודה **לנחום צימבליסטה**, שדאג לתקן לנו את האופניים שוב ושוב ושוב ושוב..

תודה לכל הענפים והאנשים בקיבוץ על נחמדות ויחס חם בשבילים

תודה על שנה נהדרת ומשמעותית

בנות שרות תש"ף 2020

אילת מרדכי - ממשיכה שנה שנייה בה'ו' ובמשק ילדים

לוטם כפיר - הולכת לעבוד בדירת שק"ל בעלומים

לטם שחק - הולכת ללמוד באוניברסיטת אריאל

נעה טמיר - ממשיכה שנה שנייה בדירת שק"ל במשואות יצחק

אני ממשיך
לעבוד!!!

משולחנם של יהודה ונח מזכירי הפנים

להסתמך רק על רצון טוב, ועל אחריות ומחוייבות של החברים. נקווה שהסדר הטוב לא יבוא על חשבון הרצון לנתינה.

מנייה

השבוע ניפגש (בזום כמובן...) עם דיירי 26 המשפחות שמתעתדות לעבור לבתים החדשים. מועד תחילת הבנייה מתקרב, רישיונות בנייה וחתימה עם קבלן כבר בפתח ואנו חייבים להיערך בהתאם. השיחה תעסוק באופן השיבוץ של הדיירים באזורים השונים ובמיקום הספציפי בכל אזור. על כל זה ממונה ועדת החברים, שתצטרך לגשר על רצונות שונים תוך הפעלת שיקול דעת ורגישות חברתית. בהמשך נציג את המודל שנבנה להמחשת הדירות החדשות, שיעזור לדיירים לתכנן את דירתם החדשה בתוך המרחב הנתון: מספר חדרים רצוי, מיקומו של חדר השינה של ההורים והיצאה ממנו, חדר הכניסה ועוד.

חברים שמתקשים בזום מתבקשים להיעזר בבניהם או בכל אדם אחר כדי שיוכלו לקחת חלק פעיל בפגישה.

מלאו אסאנו כר

עונת תחמיץ התירס החלה ובור ראשון כבר כוסה. עונת הקיץ תמיד פחות עמוסה מהאביב אך גם כך יש לשנס מותניים ולעמוד במשימת כיסוי הבורות שנעשית בכוחותיהם של החברים והצעירים. במזכירות החליטו שחברים שמסיבות רפואיות אינם יכולים למלא את חובתם בכיסוי בור, יתגברו את השומרים בתורנות שמירה אחת.

אספת חברים

במוצאי שבת הקרובה נחזור וניפגש (בזום...) לאספת חברים. נפתח את האספה בהצעותיה של ועדת המינויים: **נח חיות** לתפקיד מזכיר, **עמית חפץ** לתפקיד מנהל המשק, **שמשון גוטליב** לתפקיד מנהל קהילה ו**בעז בלנקשטיין** לתפקיד מנהל כח אדם. הפעם, לצד הצגת המועמדים נציג גם את התפקידים, תוך דגש על התפקידים החדשים; מזכיר (חצי משרה) ומנהל הקהילה (משרה מלאה). שני תפקידים אלה מהווים שינוי משמעותי במבנה המזכירות והם חלק ממבנה המוסדות החדש עליו החלטנו בהסדרת משק וקהילה. עוד בנושא מינויים תוצג ועדת בית כנסת חדשה בהרכב הבא: **עידו עפרוני** (מרכז), **אפרת זנה**, **יהודה מרוז**, **יניר מרמור**, **גדי סימון**, **ידידיה פלק**.

בית הספר העל יסודי הולך וגדל עם השנים ושטח הבינוי שלו חסר מאוד. מסתבר שניתן לבנות כיתות נוספות ולקבל לכך כספים ממשרד החינוך, אך הללו תלויים בהעברת הקרקע למועצה. הנושא נדון במשך זמן רב במזכירות ובצוות קרקעות שהחליטו, לא בלי חשש, להמליץ לאספה להעביר למועצה את הקרקע עליה יושב בית הספר על מנת לאפשר לו לבנות ולהתפתח.

הנושא האחרון הוא רישום ימי מחלה, שמובא כפרק נוסף בתקנון העבודה. הנושא הוכן על ידי צוות מש"א ועבר ליטוש בהנהלת מש"א, במזכירות ובמועצה. הוא מהווה נדבך נוסף ברצון למדוד ולרשום את העבודה ולא

במוצאי שבת בשעה 21:00 אסיפת חברים בזום
עס"ה: הצעת ו. מינויים למזכירות וועדת בית הכנסת
העברת קרקע ותקנון ימי מחלה

ריענון מלגזה

להלן המועדי הריענון שיתקיימו בבית המדרש:

✓ יום ראשון ג' באלול 23.8 / יום שלישי ה' באלול 25.8 / יום חמישי ז' באלול 27.8

בשעות 15:00 עד 16:30

✓ יום שישי ח' באלול 28.9 בשעות 8:00 עד 9:30 (במועד זה תינתן עדיפות לעובדי חוץ)

ההשתתפות מותנית בהרשמה מראש אצל **אשר אביזמר** 054-4755571

מי שאינו עובר ריענון - אינו רשאי לנהוג במלגזה:

בהצלחה, יפעת כהן

חברים יקרים,

אנו מביאים שוב לפרסום את שיעורי ההתעמלות המשודרים **באופן קבוע** בערוץ הפנימי. מהיום והלאה **רק** שידורים נוספים וסרטים יפורסמו ב"ידיעות יבנה". להלן לוח שיעורי התעמלות בערוץ הפנימי:

יום שני וחמישי:

09:00 פילאטיס על כיסא

09:20 פילאטיס עם מקל

18:00 התעמלות בונה עצם עם קיר

18:30 פילאטיס עם כרית

יום שלישי:

09:00 התעמלות בונה עצם על כיסא

09:25 פילאטיס על מזרון

יום ראשון ורביעי:

09:00 התעמלות בונה עצם עם קיר

09:30 פילאטיס עם כרית

18:00 התעמלות בונה עצם על כיסא

18:25: פילאטיס על מזרון

יום שישי:

09:00 התעמלות בונה עצם על כיסא

09:25 פילאטיס על מזרון

18:00 פילאטיס על כיסא

18:20 פילאטיס עם מקל

צפייה מהנה ובריאות איתנה לכולנו!

פתיחת ספריית בית עקד בשבתות

בשבתות הארוכות, במהלך הקיץ בחודשים יולי-אוגוסט

ספריית בית עקד תהיה פתוחה לשעה קלה בין 17:30 ל-18:30

כולם מוזמנים להציץ בספרים, לספר סיפור לילד,

לתפוס מחסה זמני מהחום במהלך טיול השבת וליהנות מהמקום.

אז בואו בשמחה - **אסתר וציף**

שולחן תרבות / רחלי ויצמן

כאן מתפרסמות שלוש סנדאות שיתקיימו עד סוף הקיץ (ההרשמה בלוח המודעות)
לפי ההנחיות כל סדנה מוגבלת ל-20 משתתפים.

הסדנאות לבחירה:

☒ סדנה מסטודיו "זואק" לאמנות מרוקאית. הכנת אריח מרוקאי אישי
בטכניקה ייחודית תוך היכרות עם עולם האמנות המרוקאית,
ביום חמישי, ל' באב (20.8) בשעה 18:30 באולם האירועים.

☒ סדנת נגרות עם **חנן** מסטודיו "משאלות בעץ" של הכנת ספסל ישיבה, אורך
הסדנה 3 שעות, ביום שני, ד' באלול, (24.8) משעה 19:00 בפרגולה, *הסדנה
בהשתתפות אישית של 100 ₪. הרשמה רק לסדנת הנגרות אצל רחלי ויצמן.

☒ סדנה להכנת לחמי מחמצת עם השפית **עידית קוסטיצקי**, ביום חמישי, ז' באלול, (27.8).
בסדנה נרכוש ידע שופע על יתרונות המחמצת ונכין בצקים ללחם אותם
נלוש, נתפיח, נאפה ונאכל בהנאה! אורך הסדנה 3 שעות,
הסדנאות מתאימות לכולם! המשך קיץ בריא וטוב – **ועדת התרבות.**

הודעה מואצת האוליקה

בשנה הבאה, בע"ה, יש בכוונתינו להדק את הקשרים עם הקונסרבטוריון אשר בעיר
יבנה, כאשר מורים מטעמם יגיעו לקיבוץ ללמד נגינה.
מפגש בנושא והצגת התוכנית תיעשה על ידי **ראובן גוטמן** מנהל הקונסרבטוריון.
המפגש יתקיים ביום חמישי, ל' באב, (20.8) בשעה 20:30 בפרגולה.
הורים ותלמידים מוזמנים – **ועדת המוזיקה**

✓ **בייג באלול, 2.9 תתקיים מכירת נעליים במשטח מ-15:00 עד 19:00**
מ-16:30 עד 17:30 המכירה לחברי הגיל השלישי בלבד!!

✓ **בכ" באלול, 9.9 תתקיים מכירת הלבשה תחתונה במחסן הבגדים מ-16:00 עד 19:00.**
עפרה גוטליב

אימון בחדר כושר מתקיים **ביום רביעי 18:45-19:30**
ניקוי חדר כושר ביום שלישי 13:30-12:30 וביום שישי 11:30-10:30

שהשמחה במעונם - בר מצוה ליובל ליבר בפרשת כי תצא

יום שישי במרפאה : 14.8 - ליזט עפרוני
אחות כוננת בשבת – אחות בית סביון

שעות קבלה של ד"ר דונסקי בשבוע הקרוב:

יום ראשון - 16: 45-14: 30 יום שני - 15: 30-14: 00

יום שלישי - 13: 00-09: 30 יום חמישי 09: 00-08: 00 ומ - 15: 30-14: 30

שעות קבלה של ד"ר שופבלוב בשבוע הקרוב:

יום ראשון - 16: 45-14: 30

יום שלישי - 13: 00-09: 30 יום חמישי 09: 00-08: 00 ומ- 15: 30-14: 30.

אנו מזכירים כי לבדיקות דם יש לתאם תור מראש

MRKYAVNE@clalit.org.il

בריאות טובה – צוות המרפאה

מצרכי החיים

אניקסטר	דן	תשס"ד	באלול	א'
מרש	מרים	תשס"ז	באלול	ב'
ברטוב	לאה	תשס"ה	באלול	ח'
טסלר	מרגלית	תשס"ו	באלול	י'
תשבי	יוכבד	תשכ"ז	באלול	י'
הקשר	שמעון	תשע"ח	באלול	י"א
ברטוב	אליעזר	תשנ"ט	באלול	י"ט
קמפנינו	חולדה	תשנ"ב	באלול	י"ט
עוזרי	עזרא	תשע"ז	באלול	ט"ז
כוכבא	טרודה-רבקה	תשס"ד	באלול	כ'
כהן	משה-ישעיהו	תשל"ו	באלול	כ"ד
שילוח	מאיר	תשנ"ה	באלול	כ"ה
אשר	עזרא	תשכ"ח	באלול	כ"ו
גוטהיימר	שרה	תרצ"ד	באלול	כ"ז
טסלר	שרה	תשע"ט	באלול	כ"ח

ניפגש בחלומות / נועם חורב
עוד נחזור להיפגש, להסתכל שוב בְּעֵינַיִם
יש פֶּקֶק תְּפִילוֹת כְּבֵד בְּנִתִיב שֶׁל הַשְּׁמַיִם
אָבֵל הַחוּט הַדָּק בֵּינֵינוּ אֵף פֶּעַם לֹא נִקְרַע
עוד נִצְחָק שָׁם עַל הַכֹּל, לֹא תִהְיֶה לָנוּ בְּרִירָה

עוד נִצָּא שׁוֹב לְטַיִל בְּבוֹקֵר שֶׁל שַׁבָּת
נחזיר אֶת הַשִּׁיגְרָה הָאֲבוּדָה לְאֵט לְאֵט
נָקוּם מֵהַסָּפָה, נִנְשׂוּם אֶת הָאָוִיר
לְמַדְנוּ עִם הַזְּמַן שֶׁהַכֹּל כָּל כָּךְ שָׁבִיר

וּבֵינֵינוּ נִיפְגֵשׁ בְּחִלּוּמוֹת
אֲנִי אֵיתָד בְּכָל שְׁעָה, בְּכָל הַנְּשִׁימוֹת
וְאִם אֵתָה עָמוּק מִתַּחַת לְשִׁמְיָךְ
תִּשְׁאִיר לִי אֶת הַדָּלֶת חֲצֵי פְתוּחָה

אֲנִי שׁוֹלַחַת יְדָיִם אַרוּכּוֹת
הֵן מְחַבְּקוֹת אוֹתָד עֲכָשָׁיו, הֵן מְחַבְּקוֹת
וְרַק תִּזְכּוֹר שְׁנִיָּה לִפְנֵי שְׁאֵתָה נִרְדָּם
שֶׁעֲגוּעַ הוּא הַדָּבָק הַכִּי חֲזָק בְּעוֹלָם

עוד נחזור שׁוֹב לְשַׁחֵק, לְהִתְפָּרֵק בְּחִיבוּק
הַשְּׁנִיָּה הַכִּי קָשָׁה הִיא אַחֲרֵי הַנִּיחָיוּק
וְשַׁעַר הַדְּמָעוֹת שְׁלִי נִפְתַּח שׁוֹב לְרוּחָה
כִּי יֵשׁ עוֹגָה, וְיֵשׁ גְּרוֹת, אָבֵל אֵין לִי כָּאֵן אוֹתָד

עוד נחזור להיפגש, נִשְׁכַּב סָתָם עַל הַגֵּב
לֹא נִיקַח שׁוּם דָּבָר כְּמוֹבֵן מֵאֵלָיו
וְגַם אִם קָצַת נִרְגִישׁ שֶׁעָבְרוּ מִלִּיּוֹן שָׁנָה
נִמְשִׁיךְ, כְּאֵילוּ כְּלוּם, כְּאֵילוּ כְּלוּם לֹא הַשְּׁתַּנָּה

צ'חק ה'סיר - י'צחק מ'רוכ'י

כתובת המערכת: bimkomon@gmail.com קבלת כתבות והודעות עד "רביעי בארבע".
הגיליון מומלץ לקריאה במהדורה הצבעונית, בקהילנט ובמייל